

राचेत श्रेयान्भवति PAÑĀV. Br. 2,2,3.

आचमन 1) Verz. d. Oxf. H. 8, a, 37. 85, a, 31. 267, b, 5. 272, b, No. 644. 286, a, No. 670. उदकाचमन AV. Prāt. 4, 107, Sch. — 2) Verz. d. Oxf. H. 103, b, 20. 24. WILSON, Sel. Works 2, 33.

आचमनी HARIV. 5845. 5924. आचमन die neuere Ausg. an beiden Stellen. आचमनीय 1) nach Nār. nicht adj. zu कुम्भ, sondern m. ein Gefäß zum Ausspülen des Mundes.

आचमनीयक n. = आचमनीय 2) Verz. d. Oxf. H. 103, b, 24.

आचर s. डुराचर.

आचरणीय, सर्वथा स्वकृतिमाचरणीयम् Spr. 5196.

आचार 1) Z. 2 vom Ende lies मया st. ममा. — 4) bei den Buddhisten die Erklärung, dass man mit dem vom Lehrer Gesagten einverstanden sei: गुत्रुक्तस्यार्थस्याङ्गीकरणमाचारः SARVADARĀNAS. 13, 11. fg.

आचारचक्रिन् (von आचार + चक्र) m. pl. N. einer Viṣṇu'itischen Secte Verz. d. Oxf. H. 248, a, 15.

आचारचन्द्रिका Verz. d. Oxf. H. 283, b, No. 662. 291, b, 7 v. u.

आचारचिन्तामणि (आ + चि) m. Titel eines Buches Verz. d. Oxf. H. 277, b, 36.

आचारप्रदीप (आ + प्र) m. desgl. ebend.

आचारमाधवीय (आ + मा) desgl. ebend. 291, b, 7 v. u.

आचारतिक्रम (आचार + क्र) m. ? HALĀJ. 4, 98.

आचारोद्भास heisst der 1ste Theil des Paraçurāmaprakāça.

आचार्यकारिका (आ + का) f. Titel einer aus einem einzigen Anu-
shṭubh-Verse bestehenden Kārikā HALL 143.

आचार्यकोश (आ + कोश) m. das Wörterbuch des Lehrers, wohl Titel eines best. Wörterbuchs UŚĀVAL. zu UNĀDIS. 3, 114.

आचार्यचूडामणि (आ + चू) m. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 277, b, 37 291, b, 6 v. u.

आचार्यता Lehreramti, Lehrerberuf VARĀH. BRH. S. 68, 71.

आचार्यदेशीय (von आ + देश) adj. aus demselben Lande wie der Lehrer stammend Ind. St. 5, 137.

आचार्यसव (आ + सव) m. N. eines Ekāha WEBER, Na x. 2, 281, 2 v. u.

आचित 2) शतकाम GOVH. 4, 6, 11.

आचिदोक्त und आच्यदोक्त n. in Verbindung mit अग्नेर्वैश्वानरस्य N. eines Sāman Ind. St. 3, 201 (v. l. für आच्यदोक्त).

आचोपच d. i. आ च उप च; adj. schwankend KĀṬH. 12, 13.

आच्छादक, आच्छादकत्व auch VEDĀNTAS. (Allah.) No. 27. ŚĪJ. zu RV. Bd. I, S. 44, 5. fg.

आच्छादन 2) Bettuch: शयनं पाण्डुराच्छादनास्तृतम् R. 7, 37, 11. — 3) = वलमी Dachstuhl HALĀJ. 2, 148.

आच्छेत्तृ (von 1. क्तिन् mit आ) nom. ag. Abschneider TS. 1, 1, 3, 1.

आच्यदोक्त s. u. आचिदोक्त.

आज्ञ 4) n. a) das unter Āḡa Ekapād stehende Nakshatra Pūrvabhadrapadā VARĀH. BRH. S. 10, 17. 15, 23. 23, 9. 32, 12. — b) = अज्ञ-चर्मपिनद्वपेटक Schol. zu R. 2, 83, 17; vgl. u. कठिन 3).

आज्ञगर, देह der Körper einer Boa MBH. 3, 12533. आज्ञगरी गतिः KATHĀS. 61, 319. wie eine Boa verfahren BĀĀG. P. 41, 8, 2.

आज्ञन्निक (von आज्ञ) adj. beständig —, täglich wiederkehrend: (दा-

नम् तदाज्ञन्निकमित्याहुर्दीयते यदिने दिने Verz. d. Oxf. H. 267, a, 38.

आज्ञाविक (von आज्ञाविक) adj. aus Ziegen- und Schaf- (Fellen, Haaren) gemacht: वासोसि KĀṬH. 37.

आज्ञि m. f. 1) कृत्वा मानुष्यकं कर्म मृत्वाञ्जिं यावदुत्तमम् । धर्मस्यानृष्य-
माप्नोति wer die von ihm als Menschen geforderte Arbeit thut und beim Wettlauf (bildlich) bis zur äussersten Grenze läuft, der thut seiner Pflicht Genüge, MBH. 5, 4509. आज्ञि im Kampfe Spr. 3069. VARĀH. BRH. S. 43, 2. आज्ञिमध्ये MBH. 5, 7229. — Vgl. पदाज्ञि.

आज्ञिग (आ + 1. ग) n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 205, a.

आज्ञिहीन (आ + हीन) adj. der im Wettlauf unterlegen ist; m. N. pr. eines Mannes, pl. seine Nachkommen ŚĀĀSK. K. 184, a, 6.

आज्ञिगर्त (von आज्ञिगर्त) n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 205, a.

आज्ञिज्ञ N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 338, b, 43. 340, a, 3.

आज्ञज्ञ 339, b, 34. आज्ञज्ञ a, 45.

आज्ञीव ein Ġaina-Bettler HALĀJ. 2, 190.

आज्ञीविक (urspr. von Andern lebend) BURN. in Lot. de la b. l. 708. 776. fg.

आज्ञीवम् (von 2. आ + जीव) adv. lebenslang KATHĀS. 36, 103.

आज्ञीव्य adj.: सर्वभूतानाम् Spr. 317. n. Lebensmittel BĀĀG. P. 7, 13, 49. — Vgl. निराज्ञीव्य.

आज्ञुज und आज्ञुज s. u. आज्ञिज्ञ.

आज्ञूम N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, a, 1.

आज्ञय (von आज्ञय) m. patron. des Nandivardhana BĀĀG. P. 12, 1, 6.

आज्ञा, आज्ञामवाप्य मरुतीं द्विषतां निपाते Spr. 3686. ०संपादिन् 3687.

Autorität, unumschränkte Gewalt 318. आज्ञामात्रफलं राज्यम् 321. ०भङ्ग-
Verletzung eines Befehls, Auflehnung gegen die Autorität 319. fg. ०वि-
धायिन् KATHĀS. 32, 336. आज्ञापिताज्ञ dessen Autorität ungeschmälert
ist; davon nom. abstr. ०त्व RĀĠA-TAR. 6, 229.

आज्ञाव्य (आज्ञा + व्या) n. (sc. चक्र) = आज्ञाचक्र; s. u. चक्र 4).

आज्ञाचक्र, आज्ञाचक्रं च भूमध्ये स्थितं माणिक्यसंनिभम् । दिदलं कं लं
इति च मातृकार्पोपशोभितम् ॥ Verz. d. Oxf. H. 149, b, 38. fg.

आज्ञात, ०कौण्डिन्य Lot. de la b. l. 1. 292.

आज्ञापक (vom caus. von ज्ञा mit आ) adj. f. ०पिका anweisend: त्रैलो-
क्याज्ञापिका वाचमुत्सृजस्व HARIV. 6318. त्रैलोक्यज्ञा die neuere Ausg.
आज्ञाप्य so v. a. Jmdes Befehle erwartend; vgl. noch R. 7, 60, 13.

1. आज्य 3) genauer a) ein gewisses Çastra bei der Frühspende und
zwar je eines für den Hotar und seine drei Gehilfen ÇĀṆHU. Br. 14, 1.
— b) das in demselben enthaltene Śūkta ÇĀṆHU. Br. 20, 2. — c) ein
mit jenem Çastra verbundenes Stotra PAÑĀV. Br. 19, 7, 5. 20, 8, 1.
14, 7. पञ्चदशान्यायानि d. h. die Āḡja-Stotra enthalten den PAÑĀ-
daça-Stoma ŚĪJ. zu ĀIT. Br. 2, 36.

आज्यदोक्त (1. आ + दोक्त) n. अग्नेर्वैश्वानरस्याज्यदोक्तम् N. eines Sāman
Ind. St. 3, 201, a.

आज्यलेप (1. आ + लेप) m. Salbe von Opferschmalz: अघोरचनुरि-
त्याज्यलेपेन चनुषी विमृशीत ÇĀṆHU. GAṆU. 1, 16, 5.

आज्यक्षेम m. und आज्यहुति f. ein aus Schmalz bestehendes Opfer
(क्षेम, आज्यहुति) Ind. St. 5, 313.

आज्ञन Z. 1 lies त्रैककुर्द. adj. die Farbe von Augensalbe habend MBH.
5, 4708.